

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بازی‌های آموزشی برای پرورش هوش میان‌فردی (اجتماعی)
۷ تا ۱۲ سال

عابدی درجه، منیره، ۱۳۶۴ -	سرشناسه
بازی‌های آموزشی برای بهبود هوش میان فردی (اجتماعی) ۷ تا ۱۲ سال/منیره عابدی درجه.	عنوان و نام پدیدآور
اصفهان: یار مانا، ۱۳۹۹.	مشخصات نشر
۱۲۰ ص.	مشخصات ظاهری
۹۷۸-۶۲۲-۷۰۸۲۲۷-۲	شابک
فیپا	وضعیت فهرست نویسی
کتابنامه: ص. ۱۱۷.	یادداشت
بازی‌های آموزشی	موضوع
Educational games	موضوع
رشد اجتماعی	موضوع
Social intelligence	موضوع
بازی‌های کودکان -- جنبه‌های روان‌شناسی	موضوع
Children's games -- Psychological aspects	موضوع
LB۱۱۳۷	رده بندی کنگره
۳۷۲/۲۱	رده بندی دیویی
۶۱۴۶۲۹۸	شماره کتابشناسی ملی

انتشارات یار مانا

اصفهان - خیابان مشتاق دوم - بلوار مهرآباد - کوی ۱۹ - شماره ۴۶
تلفن: ۳۱۰۳۲۶۱۶۳۶۰ - هم‌اوا: ۰۹۱۳۴۰۱۰۴۰۰ - کد پستی: ۸۱۵۸۹-۳۸۱۳۱
www.yarmana.ir

بازی‌های آموزشی برای پرورش دانش‌مندان (اجتماعی)

۷ تا ۱۲ سال

دکتر منیره عابدی - رچه

آماده‌سازی: انتشارات یار مانا

مدیر تولید: فرهاد فروزنده

ویراستار: اعظم خان‌آبادی

صفحه‌آرا: شهلا همتی

طراح جلد: فائزه تقی‌یار

- لیتوگرافی: طلوع
- چاپ: الوان
- صحافی: مردانی
- چاپ اول: ۱۳۹۹
- تعداد: ۱۰۰۰
- قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان
- حق چاپ: ۱۳۹۹، انتشارات یار مانا

فهرست مطالب

۷	 دیباچه
۹	 سخنی با والدین، مربیان، معلمان، گرامی
۱۵	 توپ جادویی
۲۱	 نقاشی خانواده
۲۹	 سه نسل
۳۵	 بطری در آب
۴۳	 یک راه حل خوب
۵۳	 قفل بازو
۵۵	 کارآگاه
۶۱	 دایره های حل مسئله
۶۹	 حالت چگونه؟
۷۵	 گلوله های خشم
۷۹	 ما مثل هم و متفاوت از همیم
۸۵	 جاده ی همدلی
۸۹	 قایق نجات
۹۱	 من عاشق بستنی ام

۹۵	 دو چرخ
۹۹	 نگذار برفتند
۱۰۳	 حلقه‌ی نجات
۱۰۷	 نقشه‌ی همدلی
۱۱۳	 لیست بازی‌ها به تفکیک اهداف
۱۱۵	 سایر ویژگی‌های بازی‌ها
۱۱۷	 منابع

www.ketab.ir

دیباچه

یکی از بزرگ‌ترین مسائل پیش روی مربیان در عصر حاضر درگیر شدن با گروه‌های گسترده و گوناگون دانش‌آموزان است. کودکانی که در یک کلاس درس می‌خوانند از نظر انگیزش، اشتیاق، سطح تلاش، توانایی و سبک‌های یادگیری متفاوت هستند و زمینه‌های فرهنگی و خانوادگی و تجارب غیررسمی متفاوتی دارند؛ همه‌ی این موارد در میزان یادگیری و اثربخشی آن مؤثر است. بااین‌حال در مدارس، محتوا و تجارب یادگیری در قالب‌های یکسان و از پیش معلوم شده ریخته شده است و در بیشتر موارد از روش‌های سنتی یکسان برای تدریس همه‌ی موضوعات به فواید استفاده می‌شود. به نظر می‌رسد که در برنامه‌ریزی درسی مدارس به تفاوت‌های فردی چندانی توجه نشده و تجارب یاددهی - یادگیری با در نظر گرفتن متوسط افراد شکل گرفته است.

علاوه‌براین برای انداختن بچه‌ها به یادگیری بهتر و عمیق‌تری دست یابند، لازم است با علاقه و اشتیاق در فعالیت‌های یادگیری درگیر شوند. بنابراین استفاده از روش‌های سنتی، که اغلب خشک و غیربرانگیزاننده هستند، نمی‌تواند چندان مؤثر باشد. برای حل این مسائل و قرار دادن آموزش در مسیر توجه به قابلیت‌ها و ویژگی‌های فردی و ایجاد محیط یادگیری شاد و برانگیزاننده، می‌توان از بازی‌ها در تدریس و یادگیری بهره‌مند شد. بازی به دانش‌آموزان کمک می‌کند که اطلاعات را به روشی جالب و کنش و واکنشی بررسی و دریافت کنند. بازی‌ها سرگرمی‌های لذت‌بخش و هیجان‌انگیزی هستند که باعث درگیر شدن کامل و تمرکز و علائق بچه‌ها می‌شوند و از این طریق یادگیری را تسهیل می‌کنند. فراگیران به‌طور طبیعی با این نوع یادگیری پویا برانگیخته می‌شوند و به آن پاسخ می‌دهند. بازی‌ها نه فقط شاگردان را در بررسی سرگرم کننده و جالب که محیط‌های یادگیری رقابتی و تعاملی به وجود می‌آورند برمی‌انگیزانند، بلکه برای حیطه‌ی ارزشیابی نیز دلایل خاصی دارند. بازی موقعیتی ایجاد می‌کند که دانش‌آموزان بتوانند پیشرفت خود را در یک روش غیرتهاجمی مشاهده کنند. به‌علاوه بازی‌ها برای شاگردان و معلم، به‌جای ایجاد بازخورد بعد از امتحان، بازخورد فوری فراهم می‌کند و بنابراین باعث می‌شوند معلمان شکاف‌های یادگیری را تشخیص دهند و در جلسات بعدی جبران کنند.

شاگردان نیز قبل از شرکت در آزمون به ضعف‌های خود پی می‌برند و درصدد رفع آن برمی‌آیند. از این لحاظ، بازی نتایج منفی شکست را که ممکن است کاملاً جدی و پایدار باشد، از بین می‌برد.

با توجه به این نکات مثبت در استفاده از بازی‌ها به‌عنوان یک روش تدریس و ارزشیابی، در این کتاب تلاش شده است بازی‌های آموزشی قابل استفاده در کلاس درس معرفی در اختیار معلمان گذاشته شود. امید است این کتاب و جلد‌های بعدی آن گامی مؤثر در این دنیای مثبت در نظام آموزشی کشور باشد.

از خوانندگان گرامی به‌خصوص از استادان، صاحب‌نظران و دانشجویان فرهیخته تقاضا می‌کنیم که با ارائه دیدگاه‌ها و پیشنهادهای خود مؤلفان را در بهبود آثار یاری کنند. در پایان لازم است از جناب آقای فروزنده، مدیر محترم نشر یار مانا، و همکارانشان صمیمانه سپاسگزاری کنیم.

دکتر رضاعلی نوروزی

دانشگاه اصفهان - خردادماه ۱۳۹۹